

Mængde handlende, der importerer uden at have Lagerplads, vil for Fremtiden ikke kunne indlade sig derpaa, hvad jeg for øvrigt ikke ser nogen stor Skade i, men gennemgaaende vil dette Lovforslag i mange Henseender faa en noget for stærkt hæmmende Indflydelse paa den frie Virksomhed i Handelen.

Naar jeg skal gaa over til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, kan jeg ikke ganske gaa § 1, 1ste Stykke forbi, uagtet andre ærede Talere allerede have omtalt det, fordi jeg anser det for overordentlig tvivlsomt, om denne Paragraf kan bringe nogen praktisk Nytte, naar den ikke sættes i umiddelbar Forbindelse med § 5, saaledes at Prøver komme til at følge de i § 1 omtalte Certifikater, eller hvad man skal kalde dem. Jeg anser det ikke for vanskeligt at udstede disse Regninger eller Fakturaer; det er i vore Tider almindeligt, at selv ganske smaa Partier ikke blive udleverede uden at følges af en Faktura, eller hvad man vil kalde det, men her er jo Tale om noget mere, nemlig om Certifikater, der skulle garantere for Varen. Skal det imidlertid have nogen Betydning, maa de ledsages af Prøver; men det er denne Prøvetagning, som gør Sagen praktisk umulig, og som Eksempel skal jeg blot anføre Foderstoffer. Det sker temmelig almindeligt paa en Dag, hvor der er noget at bestille, at der i en Provinsforretning foregaar 50 Ekspeditioner af Partier paa 200 Pund og derover. At udstede Regningerne er en overmaade let Sag, men skal Regningen faa Karakteren af et Certifikat, og skal der tillige udtages 150 Prøver, vil det ikke blive noget let Arbejde. Endnu vanskeligere stiller Sagen sig med Hensyn til Markfrø. Markfrøhandelen er i Reglen sammentrængt i en temmelig kort Tid, en Maanedes Tid før Udsæden finder Sted. Der finder derfor i denne Tid en Ophobning Sted af grumme mange Forretninger, og en Markeds- eller Torvedag i en Provinsforretning vil der godt kunne foregaa indtil 100 Ekspeditioner af den Art. Nu er det saaledes, at Markfrø ikke er en enkelt Artikel; man forsyner sig ofte med indtil 10 Sorter, gennemgaaende mindst med 6 Sorter. Skal der nu udstedes disse mindst 100 Attester, og skal man forstaa Lovens Ord saaledes, at Varens Navn skal anføres for hver Ekspedition, saa maa man udstede et Certifikat for hver enkelt Artikel med Analyse, og det vil saa have til Følge, at der for saadanne 100 Ekspeditioner skal udstedes 600 Certifikater og udtages 1800 Prøver, naar Kontrollen skal have nogen Betydning, og jeg vil dog henstille, om det

ikke er aldeles umuligt. Min Betragtning er den, at Bestemmelsen i § 1, 1ste Stykke ikke bør være obligatorisk, men afhængig af, hvor vidt Køberen fordrer dens Anvendelse. De Bestemmelser, der ere trufne med Hensyn til Salg af Handelsgødning, gaa efter min Mening ikke for vidt. De gaa noget videre end de almindelige Analyser, vi have for Tiden, men man vil fra indenlandske Fabrikker kunne sige sig, at de gøre, hvad Loven bestemmer. Anderledes stiller Sagen sig med Hensyn til de importerede Gødningstoffer, hvilken Import jo efter den ærede sidste Talers Oplysninger er overordentlig betydelig. Der kan det have sine Vanskeligheder, men det maa Mellemanderne selv sikre sig imod. Heller ikke mod Bestemmelserne for Analyse af Foderstoffer har jeg noget væsentligt at indvende, der forlanges kun, hvad man for Tiden har Garanti for. Jeg skal kun bemærke, at den største Forretning baade i Foderstoffer og Frø hos hæderlige og redelige Købmænd i vore Tider sker paa Grundlag af Analyser. Det er af lige saa stor Interesse for Købmændene selv som for Forbrugerne, at de faa et godt Produkt af Markfrø. Det Tab, der lides ved daarligt Produkter, er Købmanden ikke uinteresseret i, han er som oftest i saa nær Forbindelse med Landmændene, at de Tab, der ramme dem, ogsaa have Interesse for ham. Naar man arbejder daglig sammen, gælder det om at gøre alt, hvad der kan gøres, for at skaffe en saa betryggende Udsæd som muligt, da Tabene ellers ere jo overordentlig store, at de kunne have uberegnelige Følger. Ved Bestemmelserne om Salg af Sædetorn skal jeg ikke opholde mig; det spiller en saa overordentlig ringe Rolle, og Kornet gaar ogsaa mest fra Producenterne til Forbrugerne uden at gaa gennem Mellemandlere. Derimod skal jeg med Hensyn til Bestemmelserne om Salg af Markfrø under Nr. 2 tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Der bestemmes her, at Varens Navn med Angivelse af Varietet, Stamme og Avlssted efter de til enhver Tid gældende Handelsbetegnelser skal oplyses. Jeg ved ikke, om der gælder saadanne Handelsbetegnelser; jeg ved, at naar der indleveres Frø til Undersøgelse, opgives Avlsstedet; men Varietet og Stamme, tror jeg, vil være overordentlig vanskeligt at konstatere. Med Hensyn til hvad der bestemmes om Renheden, Spireevnen og Kornets Vægt, da er det jo allerede saa almindeligt, at det er en ganske simpel Fordring.

Naar der i § 4 er gjort Undtagelse fra Lovforslagets Bestemmelser, saaledes at de ikke ere absolut obligatoriske for alle, da kan jeg ikke billige dette. Skal Bestemmelsen